

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 293/07-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. januára 2008 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a zo sudcu Ladislava Orosza vo veci návrhu JUDr. D. K., L., zastúpenej advokátkou JUDr. Ing. Ľ. R., A., s. r. o., so sídlom N., na preskúmanie uznesenia Obecného zastupiteľstva obce L. z 5. októbra 2007 vydaného v konaní podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z., za účasti Obecného zastupiteľstva obce L., takto

r o z h o d o l :

1. Uznesenie Obecného zastupiteľstva obce L. z 5. októbra 2007 vydané v konaní podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. **z r u š u j e .**

2. Obec L. **j e p o v i n n á** uhradiť JUDr. D. K. trovy právneho zastúpenia v sume 7 492,24 Sk (slovom sedemtisícštyristodeväťdesiatdva slovenských korún a dvadsaťštyri

halierov) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Ing. Ľ. R., A., s. r. o., so sídlom N., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bol 31. októbra 2007 doručený návrh JUDr. D. K., L. (ďalej len „navrhovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. Ing. Ľ. R., A., s. r. o., so sídlom N., ktorým sa domáha preskúmania uznesenia Obecného zastupiteľstva obce L. (ďalej len „zastupiteľstvo“) z 5. októbra 2007 „*vydaného v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov*“.

Z návrhu vyplýva, že navrhovateľka vykonávala do 30. decembra 2006 funkciu starostky obce L. a v súčasnosti je nezamestnaná.

Vo výrokovej časti dotknutého uznesenia zastupiteľstva z 5. októbra 2007 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), ktoré navrhovateľka navrhuje preskúmať, sa uvádza:

„JUDr. D. K., rod. K., adresa trvalého bydliska: L., bývalá starostka - t. č. nezamestnaná,

1. porušila ustanovenia čl. 7 ods. 1, 2, 5 písm. a) ústavného zákona č. 357 z 26. mája 2004 o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov,

2. menovanej za toto konanie ukladá pokutu v zmysle čl. 9 ods. 6, 10, písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. a z. č. 545/2005 Z. z. v sume 38.338,- Sk (tridsaťosemtisícristotridsaťosem korún slovenských), zodpovedajúcej jednej dvanástine z jej ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok 2006 za výkon verejnej funkcie starostky obce L., ktorú je povinná uhradiť do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia na účet obce L., vedený v...“

V odôvodnení napadnutého uznesenia sa okrem iného uvádza:

„Verejná funkcionárka JUDr. D. K. (starostka obce L. do 30. 12. 2006) nepodala do

15. 9. 2007 komisii obecného zastupiteľstva na ochranu verejného záujmu v L. písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov za predchádzajúci kalendárny rok 2006 v zmysle ústavného zákona č. 357/2004 z 26. mája 2004 o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v aktuálnom znení, čím nesplnila povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 písm. a)b)c)d)e) a ods. 2 ústavného zákona.

Pre účely čl. 7 a 8 tohto ústavného zákona sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie - v tomto prípade do 30. 12. 2007. Vzhľadom k tomu, menovaná mala povinnosť do 31. marca 2007 podať oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok 2006.

Menovaná porušila povinnosti podať oznámenie podľa čl. 7 v lehote ustanovenej v čl. 7 ústavného zákona.“

Navrhovateľka s výrokovou časťou uznesenia ani s jeho odôvodnením nesúhlasí a zastáva názor, že povinnosti vyplývajúce jej z ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“ alebo „ústavný zákon“) si vždy riadne plnila.

Navrhovateľka súhlasí s názorom vyjadreným aj v odôvodnení napadnutého uznesenia, že na účely čl. 7 a 8 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ju treba považovať za verejného funkcionára do 30. decembra 2007, keďže v období od 7. februára 2002 do 30. decembra 2006 vykonávala funkciu starostky obce L., ale keďže jej mandát starostky skončil 30. decembra 2006, treba dôsledne rozlišovať medzi povinnosťami uloženými verejnému funkcionárovi v čl. 7 a 8 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Podľa jej tvrdenia sa na ňu v súvislosti s povinnosťou podať písomné oznámenie vzťahuje ustanovenie čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, podľa ktorého „*Verejný funkcionár podľa odseku 1 je povinný do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie...“*.

Na tomto základe navrhovateľka vo svojom návrhu konštatuje, že napadnuté uznesenie je vydané v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, pretože jej lehota na podanie písomného oznámenia ešte neuplynula vzhľadom na dikciu čl. 8 ods. 5 dotknutého ústavného zákona. Na podporu tohto tvrdenia poukazuje aj na názor publikovaný v Obecných novinách (vydanie č. 3 zo 16. januára 2007).

Navrhovateľka vo svojom návrhu ďalej tvrdí, že napadnuté uznesenie nebolo prijaté takou väčšinou poslancov, akú požaduje čl. 9 ods. 9 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, keďže na zasadnutí zastupiteľstva, ktoré sa konalo 5. októbra 2007, bolo prítomných len 6 zo 7 poslancov, pričom 4 poslanci hlasovali za prijatie uznesenia a 2 poslanci hlasovali proti jeho prijatiu. Toto tvrdenie opiera navrhovateľka o skutočnosť, že „... *obecné zastupiteľstvo obce L. nebolo uznášaniaschopné vo veci rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 6 Zákona č. 357/2004 Z. z. a teda nemohlo ani platne prijať Uznesenie obecného zastupiteľstva obce L. zo dňa 05. 10. 2007*“.

Vzhľadom na to sa navrhovateľka domáha, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie a aby obci L. bola uložená povinnosť uhradiť jej trovy právneho zastúpenia na účet jej právnej zástupkyne v sume 7 492,50 Sk.

Ústavný súd návrh navrhovateľky predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 293/07-15 z 29. novembra 2007 ho prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí návrhu na ďalšie konanie si ústavný súd vyžiadaval vyjadrenie zastupiteľstva k návrhu, ktoré mu bolo doručené 31. decembra 2007. Vo vyjadrení sa okrem iného uvádza:

„Z vyjadrenia navrhovateľky vyplýva, že povinnosť podať predmetné oznámenie za posledný rok výkonu verejnej funkcie - starostky obce sa na ňu prakticky nevzťahuje. Totiž povinnosť podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona podať písomné oznámenie do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie za predchádzajúci kalendárny rok sa vzťahuje na starostu o. i. (čl. 8 ods. 1 úst. zák.), ktorý v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie rozhodol o poskytnutí štátnej pomoci alebo o poskytnutí alebo povolení inej podpory, výhod alebo odpustenia povinností vyplývajúcich

zo všeobecne záväzných právnych predpisov alebo z individuálnych právnych aktov fyzickým osobám alebo právnickým osobám. Čo sa v prípade navrhovateľky, podľa jej vyhlásenia na zasadnutí 14. 12. 2007, nestalo.

Bolo by paradoxné, že starosta musí podávať toto oznámenie každý rok, iba za posledný rok výkonu verejnej funkcie nie.

V návrhu navrhovateľky je taktiež mylne uvedené, že predmetné uznesenie obecného zastupiteľstva malo byť prijaté 3/5-novou väčšinou. Obecné zastupiteľstvo sa riadilo čl. 9 ods. 9 ústavného zákona a rozhodlo hlasovaním: 6, za: 4, proti: 2. Máme za to, že zákonná podmienka schválenia uvedeného uznesenia nadpolovičnou väčšinou poslancov bola splnená.

Navrhovateľka na podporu svojich tvrdení sa odvoláva na zákon č. 367/2004 Z. z., pričom tento zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nie je predmetom tohto konania.“

Ústavný súd zaslal vyjadrenie zastupiteľstva na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska právnej zástupkyňi navrhovateľky. Právna zástupkyňa navrhovateľky doručila ústavnému súdu svoje stanovisko 24. januára 2008, v ktorom okrem iného uvádza:

«1) Plne sa pridrižiam Návrhu zo dňa 26. 10. 2007 a mám za to, že sa na navrhovateľku vzťahuje článok 8 ods. 5 z. č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií funkcionárov a teda lehota na podanie oznámenia podľa tohto článku ešte neuplynula nakoľko výkon verejnej funkcie navrhovateľky skončil dňom 30. 12. 2006, preto má povinnosť podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok do 30 dní po uplynutí 1 roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

2) Tiež trvám na tom, že hlasovanie obecného zastupiteľstva obce L. zo dňa 05. 10. 2007 a na ňom prijaté Uznesenie je neplatné, keďže obecné zastupiteľstvo obce L. nebolo v uvedený deň uznášania schopné vo veci rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 6 zákona č. 357/2004 Z. z., v zmysle ktorého sa vyžaduje na platné prijatie uznesenia nadpolovičná väčšina všetkých členov zastupiteľstva. Táto podmienka však splnená nebola, keďže na zasadnutí obecného zastupiteľstva neboli prítomní všetci jeho členovia, čo potvrdzujú aj predložené dôkazy - čestné vyhlásenia obecných poslancov: Ing. J. M., p. V. Z., p. Š. N.

Túto skutočnosť potvrdila i sama starostka v predložennom Vyjadrení obecného

zastupiteľstva k návrhu navrhovateľky zo dňa 12. 12. 2007, v ktorom uviedla: „V návrhu navrhovateľky je taktiež mylne uvedené, že predmetné uznesenie obecného zastupiteľstva malo byť prijaté 3/5-novou väčšinou. Obecné zastupiteľstvo sa riadilo čl. 9 ods. 9 ústavného zákona a rozhodlo hlasovaním: 6, za: 4, proti: 2.“

To znamená, že napadnuté Uznesenie obecného zastupiteľstva obce L. zo dňa 5. októbra 2007 trpí vadami, nakoľko sa v ňom uvádza, že toto uznesenie bolo prijaté jednomyselne.

Ako bolo uvedené už v Návrhu zo dňa 26. 10. 2007, nejde o rozhodnutie výboru (pre prijatie ktorého postačuje 3/5 väčšina prítomných členov) ale ide o rozhodnutie orgánu podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) t. j. obecného zastupiteľstva, pre prijatie ktorého sa vyžaduje nadpolovičná väčšina členov. Vzhľadom na to, že v tejto časti nie je výslovne zakotvené, že sa má jednať o väčšinu prítomných, je z danej dikcie nutné usudzovať, že ide o väčšinu všetkých členov, v dôsledku čoho napadnuté uznesenie nebolo prijaté v súlade s čl. 9 ods. 9 Zákona č. 357/2004 Z. z.

3) Vyjadrenie obecného zastupiteľstva obce L. v časti, kde uvádza, že na podporu svojich tvrdení sa odvolávam na z. č. 367/2004 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov považujem za absolútne bezpredmetné, nakoľko z návrhu zo dňa 26. 10. 2007 jednoznačne vyplýva, že sa jedná o Zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií funkcionárov a uvedené označenie zákona č. 367/2004 Z. z. je len preklepom v texte.

Na základe uvedeného žiadam, aby Ústavný súd SR rozhodol tak, ako je uvedené v Návrhu zo dňa 26. 10. 2007.»

II.

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. o) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa tento ústavný zákon sa vzťahuje aj na funkcie starostov obcí. Článok 8 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ustanovuje pre niektorých verejných funkcionárov, vrátane starostov obcí, obmedzenia a povinnosti aj po skončení výkonu verejnej funkcie. Z toho vyplýva, že tento ústavný zákon sa vzťahuje v nim ustanovenom rozsahu aj na navrhovateľku (pozri nižšie).

Podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vykonáva obecné zastupiteľstvo, ak ide o verejných funkcionárov uvedených v čl. 2 ods. 1 písm. o) a p), t. j. aj vtedy, ak ide o starostu obce.

Podľa čl. 9 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu orgán, ktorý uskutočňuje konanie podľa odseku 1, začne konanie

a) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo...

Z citovaného vyplýva, že zastupiteľstvo bolo oprávnené začať konanie proti navrhovateľke podľa príslušných ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Z citovaného vyplýva, že zastupiteľstvo bolo oprávnené vydať rozhodnutie podľa citovaného ustanovenia ústavného zákona, ak v konaní dospelo k záveru, že navrhovateľka nesplnila alebo porušila niektorú povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom pre starostov obcí v období po skončení výkonu tejto funkcie.

Zastupiteľstvo dospelo k záveru, že navrhovateľka „... porušila ustanovenie čl. 7 ods. 1, 2, 5 písm. a) ústavného zákona č. 357 z 26. mája 2004 o ochrane verejného záujmu

pri výkone funkcií verejných funkcionárov“, a preto jej uložilo napadnutým uznesením „pokutu v zmysle čl. 9 ods. 6, 10 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. a z. č. 545/2005 Z. z. v sume 38.338,- Sk“.

Podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu proti rozhodnutiu orgánu podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) až d) môže dotknutý verejný funkcionár do 15 dní od doručenia rozhodnutia, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie alebo ktorým bola uložená pokuta, podať návrh na preskúmanie rozhodnutia na Ústavný súd Slovenskej republiky. Podanie návrhu má odkladný účinok. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takého rozhodnutia pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Citované ustanovenia čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu zakladajú právomoc ústavného súdu rozhodnúť o návrhu navrhovateľky na preskúmanie napadnutého uznesenia zastupiteľstva.

Podrobnosti o konaní v zmysle štvrtej vety citovaného čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu upravuje zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v ustanoveniach § 73a a § 73b.

Predmet konania o preskúmanie rozhodnutí vo veciach ochrany verejného záujmu je možné vyvodit' z § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Z citovaného vyplýva, že úlohou ústavného súdu v tomto type konania je predovšetkým posúdiť, či sa dotknutý verejný funkcionár, v danom prípade navrhovateľka, dopustil takého konania, ktoré je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu.

Povinnosti a obmedzenia verejných funkcionárov, ktorí sú zahrnutí do pôsobnosti ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sú vymedzené v ustanoveniach čl. 4 až 8 tohto ústavného zákona. Tieto povinnosti a obmedzenia sú rozdelené na také, ktoré sa vzťahujú na verejných funkcionárov počas výkonu verejnej funkcie (čl. 4 až 7), a také, ktoré sa vzťahujú na verejných funkcionárov, resp. presnejšie niektorých z nich, po skončení výkonu verejnej funkcie (čl. 8).

Podľa čl. 8 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejnému funkcionárovi podľa čl. 2 ods. 1 písm. a), c), d), f), h), j) až m), o), q), t) až zk), ktorý v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie rozhodol o poskytnutí štátnej pomoci alebo o poskytnutí alebo povolení inej podpory, výhod alebo odpustenia povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov alebo z individuálnych právnych aktov fyzickým osobám alebo právnickým osobám, sa počas jedného roka od skončenia výkonu verejnej funkcie zakazuje

- a) byť zamestnaný v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnoprávnom vzťahu u tých osôb, ak je jeho mesačná odmena v tomto zamestnaní vyššia ako 10-násobok minimálnej mzdy,
- b) byť členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu tých osôb,
- c) byť spoločníkom, členom alebo akcionárom tých osôb,
- d) mať uzatvorenú zmluvu o prokúre, mandátnu zmluvu, komisionársku zmluvu, zmluvu o sprostredkovaní, zmluvu o obchodnom zastúpení, zmluvu o tichom spoločenstve alebo darovaciu zmluvu s týmito osobami,
- e) mať uzatvorenú zmluvu, ktorej obsahom je oprávnenie konať v mene tých osôb.

Podľa čl. 8 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa zákaz podľa odseku 1 vzťahuje aj na verejného funkcionára, ktorého rozhodnutie alebo súhlas bol

nevyhnutnou podmienkou na vydanie rozhodnutia podľa odseku 1. Ak bolo rozhodnutie alebo súhlas vydaný kolektívnym orgánom, vzťahuje sa zákaz na každého verejného funkcionára, ktorý bol členom tohto kolektívneho orgánu a ktorý hlasoval za toto rozhodnutie alebo súhlas.

Podľa čl. 8 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa zákaz podľa odseku 1 vzťahuje aj na verejného funkcionára, ktorý

- a) v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie uzatvoril v mene obstarávateľa zmluvu s uchádzačom vo verejnom obstarávaní vykonanom nadlimitnou metódou alebo podlimitnou metódou alebo
- b) v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie vykonával zriaďovateľskú pôsobnosť voči právnickým osobám.

Podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejný funkcionár podľa odseku 1 povinný do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie,

- a) u ktorých osôb bol zamestnaný v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu,
- b) v ktorej právnickej osobe bol členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu,
- c) ktorých právnických osôb sa stal členom, akcionárom alebo spoločníkom,
- d) s ktorými osobami uzatvoril zmluvy podľa odseku 1 písm. d) alebo písm. e).

V danom prípade navrhovateľka v čase vydania napadnutého uznesenia zastupiteľstva už nevykonávala funkciu starostky obce, a preto z citovaných ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že sa na ňu môžu vzťahovať len obmedzenia (zákazy) ustanovené v čl. 8 ods. 1 ústavného zákona a povinnosť podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, a to len vtedy, ak sú (budú) v jej prípade splnené podmienky uvedené v čl. 8 ods. 1, 2 alebo 3 ústavného zákona. Inak povedané, navrhovateľka sa v období po skončení výkonu funkcie mohla (môže) dopustiť len porušenia obmedzení

a povinností uvedených v čl. 8 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu a len za ich porušenie môže (mohla) byť sankcionovaná rozhodnutím zastupiteľstva.

Napadnuté uznesenie zastupiteľstva sa opiera o porušenie povinností vyplývajúcich z „čl. 7 ods. 1, 2, 5 písm. a) ústavného zákona“, t. j. takých, ktoré navrhovateľka v období po skončení výkonu funkcie starostky obce L. už nemala, a preto ich ani porušiť nemohla. Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že navrhovateľka sa nedopustila takého konania, ktoré je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, a preto napadnuté uznesenie podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde zrušil (bod 1 výroku tohto nálezu).

Vo vzťahu k názoru zastupiteľstva obsiahnutému v jeho vyjadrení, podľa ktorého by bolo „paradoxné, že starosta musí podávať toto oznámenie každý rok, iba za posledný rok výkonu verejnej funkcie nie“, ústavný súd uvádza, že ide o úvahu zastupiteľstva, ktorá nastoľuje otázku kvality a efektívnosti ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, ale platné a účinné znenie čl. 7 ods. 1 ústavného zákona („Verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie...“) neumožňuje podľa jeho názoru vyvodiť záver, podľa ktorého by sa v ňom uvedená povinnosť vzťahovala aj na verejných funkcionárov po skončení výkonu verejnej funkcie, t. j. v danom prípade na navrhovateľku.

Navrhovateľka vo svojom návrhu namietala tiež to, že napadnuté uznesenie zastupiteľstva je neplatné, keďže „... obecné zastupiteľstvo obce L. nebolo uznášaniaschopné vo veci rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 6 Zákona č. 357/2004 Z. z. a teda nemohlo ani platne prijať Uznesenie obecného zastupiteľstva obce L. zo dňa 05. 10. 2007“. Z textu návrhu a najmä z citovaného stanoviska právnej zástupkyne navrhovateľky sa dá vyvodiť, že navrhovateľka zastáva názor, že zastupiteľstvo je pri rozhodovaní vo veciach ochrany verejného záujmu uznášaniaschopné len vtedy, ak sa na takomto rozhodovaní zúčastnia všetci poslanci zastupiteľstva. S týmto právnym názorom navrhovateľky sa ústavný súd nestotožňuje.

Podľa čl. 9 ods. 9 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu rozhodnutie podľa odseku 6 musí byť prijaté najmenej trojpätinovou väčšinou prítomných členov výboru alebo nadpolovičnou väčšinou členov orgánu podľa odseku 1 písm. b) až d).

Z citovaného vyplýva, že k prijatiu platného rozhodnutia obecného zastupiteľstva vo veciach ochrany verejného záujmu je potrebná nadpolovičná väčšina všetkých jeho členov, a to bez ohľadu na to, či sa rozhodovania (hlasovania) zúčastnia všetci poslanci alebo nie. Z logiky veci pritom vyplýva, že takéto rozhodnutie môže obecné zastupiteľstvo prijať len vtedy, ak sa rozhodovania (hlasovania) zúčastní najmenej nadpolovičná väčšina všetkých poslancov. V danom prípade má zastupiteľstvo 7 poslancov, z ktorých 6 bolo prítomných na dotknutom zasadnutí (zastupiteľstvo bolo uznášaniaschopné) a štyria poslanci, t. j. nadpolovičná väčšina všetkých poslancov zastupiteľstva hlasovala za prijatie napadnutého uznesenia. Z toho vyplýva, že zastupiteľstvo prijalo platné uznesenie. Tento záver ústavného súdu je ale v danom prípade irelevantný vo vzťahu k bodu 1 výroku tohto nálezu.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania navrhovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátkou JUDr. Ing. Ľ. R. v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2006, ktorá bola 17 822 Sk, keďže išlo o úkony urobené v roku 2007. Ústavný súd priznal úhradu v súlade s návrhom právnej zástupkyne navrhovateľky za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie na ústavný súd) podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej „len „vyhláška“) v sume dvakrát po 2 970 Sk za jeden úkon právnej služby a dvakrát po 178 Sk režijný paušál, t. j. spolu 6 296 Sk. Keďže právna zástupkyňa navrhovateľky je platiteľkou DPH, úhrada bola po pripočítaní DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky priznaná v celkovej sume 7 492,24 Sk.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je Obec L. povinná zaplatiť na účet právnej zástupkyne navrhovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je pod „právoplatnosťou nález“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia potrebné rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. januára 2008